

દાનિયેલનું પુસ્તક - સંખ્યા ત્રોતેર

ઇતિહાસિક સમાનતાઓનું અનાવરણ: યેરોબોઆમનો ભ્રમ અને એડવેન્ટિસ્ટ ચળવળની વિશ્વાસની કસોટી

Jeff Pippenger
2024-02-06

ઉત્તર અને દક્ષિણના રાજ્યો દેવના ક્રોધાધીન થઈ, લેવીવ્યવસ્થા અધ્યાય પચ્ચીસ અને છવ્વીસની ભંગ થયેલી વાયાના પરિપૂર્ણ થવા માટે, બે હજાર પાંચસો વીસ વર્ષ સુધી વિખેરાઈ ગયા હતા. પ્રથમ અને અંતિમ ક્રોધાવેશોના સમાપન વચ્ચેના છેતાલીસ વર્ષોએ 1844માં આ બન્ને રાજ્યોને આત્મિક આધુનિક ઇઝરાયલના એક રાજ્યમાં એકત્રિત થવાનું પ્રતિનિધિત્વ કર્યું. આ બન્ને રાજ્યોના એકત્રિકરણનું પ્રતિનિધિત્વ એ બે લાકડીઓ દ્વારા થયું હતું જેને યહેઝ્કેલે એક સાથે જોડી હતી, અને એલિયાહની વાર્તામાં ઝારેફાથની વિધવાએ ભેગી કરેલી બે લાકડીઓ દ્વારા પણ. 22 ઓક્ટોબર, 1844ના દિવસે ઉત્તર અને દક્ષિણના રાજ્યોનો પ્રબોધકીય ઇતિહાસ પૂર્ણ થયો, અને આમ કરતાં તેણે એ બન્ને રાજ્યોની શરૂઆતના ઇતિહાસનું પુનરાવર્તન કર્યું.

યરોબોએ ઉત્તરના રાજ્યમાં ઉપાસનાની એક બનાવટી પદ્ધતિ સ્થાપિત કરી, જેથી તેના પ્રજાજનો યહૂદામાં જઈને યરુશાલેમના પવિત્રાલયમાં ઈશ્વરની ઉપાસના કરવા ન જાય.

અને યરોબઆમે પોતાના હૃદયમાં કહ્યું, હવે રાજ્ય દાવિદના ઘરને પાછું ફરશે: જો આ પ્રજા યેરુશાલેમમાં યહોવાના ભવનમાં બલિદાન અર્પણ કરવા ઉપર જશે, તો આ પ્રજાનું હૃદય ફરી તેમના સ્વામી, એટલે યહૂદાના રાજા રહોબઆમ તરફ વળશે; અને તેઓ મને મારી નાખશે, અને ફરી યહૂદાના રાજા રહોબઆમ પાસે પાછાં જશે. તેથી રાજાએ સલાહ લીધી, અને સોનાનાં બે વાછરડાં બનાવ્યાં, અને તેમને કહ્યું, યેરુશાલેમમાં ઉપર જવું તમારે માટે બહુ છે; હે ઇઝરાયલ, જો, આ રહ્યાં તમારા દેવો, જેઓ તમને મિસર દેશમાંથી ઉપર લાવ્યા. અને તેણે એકને બેથેલમાં સ્થાપ્યો, અને બીજાને દાનમાં મૂક્યો. અને આ વાત પાપ બની; કારણ કે લોકો તેમાંથી એકની આગળ ઉપાસના કરવા દાન સુધી જતા હતા. અને તેણે ઊંચા સ્થાનોનું એક ભવન બનાવ્યું, અને પ્રજાના નીચલા વર્ગોમાંથી યાજકો નિયુક્ત કર્યા, જેઓ લેવીના પુત્રોમાંથી નહોતા. અને યરોબઆમે આઠમા મહિનાના પંદરમા દિવસે યહૂદામાં જેવો ઉત્સવ છે તેવો એક ઉત્સવ ઠરાવ્યો, અને તેણે વેદી પર અર્પણ કર્યું. એમ તેણે બેથેલમાં કર્યું, એટલે તેણે બનાવેલા વાછરડાંને બલિદાન અર્પણ કર્યા; અને તેણે બેથેલમાં તે ઊંચા સ્થાનોના યાજકોને સ્થાપ્યા, જે તેણે બનાવ્યા હતા. તેથી તેણે બેથેલમાં બનાવેલી વેદી પર આઠમા મહિનાના પંદરમા દિવસે, એટલે તે મહિનામાં જે તેણે પોતાના હૃદયથી ઘડ્યો હતો, અર્પણ કર્યું; અને ઇઝરાયલનાં સંતાનો માટે ઉત્સવ ઠરાવ્યો; અને તેણે વેદી પર અર્પણ કર્યું, અને ધૂપ સળગાવી. 1 રાજાઓ 12:26-33.

તેની ઉપાસનાપદ્ધતિ કેથોલિક ધર્મ (મૂર્તિપૂજા)ની પ્રતીકરૂપ હતી, કારણ કે અહારોનના બળવા જેવું જ, તેણે પશુની પ્રતિમા માટે અને તેની પ્રતિમા સ્થાપી. બે વાછરડાંની પ્રતિમાઓ સોનાની બનાવવામાં આવી, જે બેબીલોનનું પ્રતીક હતું. આ પ્રતિમાઓ મિસરના દેવોને અર્પિત કરવામાં આવી, જેમને અહારોએ પણ આ રીતે ઓળખાવ્યા હતા: “આ એ દેવો છે જેઓ તમને મિસરની ભૂમિમાંથી બહાર લાવ્યા.” તેણે બે શહેરોમાં બે વેદીઓ ઊભી કરી, જે એકસાથે વિચારવામાં આવે ત્યારે ચર્ચ (બેથેલ) અને રાજ્ય (દાન)ના સંયોજનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. આ વેદીઓ સરચી વેદીની નકલી પ્રતીક હતી, જે ખ્રિસ્ત છે, જેમ કેથોલિક ધર્મ પોતાને ખ્રિસ્ત તનો પૃથ્વી પરનો પ્રતિનિધી હોવાનો દાવો કરે છે. તેણે એક ભૂલ યાજકવર્ગ ઊભો કર્યો, જેમ કેથોલિક ધર્મના યાજકો છે. તેણે પોતાની ઉપાસના માટે એવો એક દિવસ પસંદ કર્યો જે દેવના

કોઈપણ સર યા પર્વદિવસોથી ૨૫૮ પણે ભિન્ન હતો; આ રીતે તે ઉપાસનાના સર યા અને ખોટા દિવસ વિષેના વિવાદનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

તેની ખોટી ઉપાસના-પ્રણાલીની સ્થાપનાના આરંભે, દેવે યહૂદાહમાંથી એક પ્રભુવક્તાને મોકલ્યો કે તે તેની બનાવટી ઉપાસના-પ્રણાલીને ઠપકો આપે.

અને જો, યહોવાના વચનથી યહૂદાથી બેથેલમાં ઈશ્વરના એક મનુષ્ય આવ્યા; અને યરોબઆમ ધૂપ યડાવવા માટે વેદી પાસે ઊભો હતો. અને તેણે યહોવાના વચનથી વેદીના વિરોધમાં ઘોષણા કરીને કહ્યું, હે વેદી, હે વેદી, યહોવા આમ કહે છે: જો, દાવિદના કુળમાં એક પુત્ર જન્મશે, જેનું નામ યોશિયા હશે; અને તારા ઉપર તે ઊંચા સ્થાનોના એ યાજકોને અર્પણ કરશે, જે તારા ઉપર ધૂપ યડાવે છે; અને તારા ઉપર મનુષ્યોની હાડકાં દહન કરવામાં આવશે. અને તેણે તે જ દિવસે એક નિશાની આપીને કહ્યું, આ તે નિશાની છે જે યહોવાએ કહી છે; જો, વેદી ફાટી પડશે, અને તેના ઉપરની રાખ ઢોળાઈ જશે. 1 રાજાઓ 13:1-3.

યહૂદાહમાંથી આવેલા પ્રભુવક્તાએ ભાવિ રાજા જોશિયાના જન્મની ઓળખ આપતી ત્રિવિધ ભવિષ્યવાણી જાહેર કરી. તેણે આગાહી કરી કે જોશિયા તે કપટપૂર્ણ વેદી પર સેવા આપતા દુષ્ટ યાજકોનો સંહાર કરશે, અને જોશિયા એ જ વેદી પર મનુષ્યોના અસ્થિઓ પણ દહન કરશે. તેણે યરોબઆમને એક ચિહ્ન પણ આપ્યું, જણાવતાં કે યરોબઆમની વેદી ફાટી પડશે અને તેની રાખ બહાર ઢોળાઈ જશે. આ બધી બાબતો યહોવાના વચન મુજબ પૂર્ણ થઈ; પરંતુ જ્યારે યરોબઆમે પ્રભુવક્તાની ઘોષણા સાંભળી, ત્યારે તે ક્રોધિત થયો અને પ્રભુવક્તા સામે કાર્યવાહી કરવાની કોશિશ કરી, છતાં નિયંત્રણ ઈશ્વરના હાથમાં હતું.

અને એવું બન્યું કે જ્યારે રાજા યરોબઆમે દેવના માણસનું તે વચન સાંભળ્યું, જેણે બેથેલની વેદી વિરુદ્ધ ઘોષણા કરી હતી, ત્યારે તેણે વેદી પરથી પોતાનો હાથ આગળ વધારીને કહ્યું, “તેને પકડી લો.” અને તેનો હાથ, જે તેણે તેની વિરુદ્ધ આગળ વધાર્યો હતો, સુકાઈ ગયો, જેથી તે તેને પાછો પોતાની તરફ ખેંચી શક્યો નહિ. વેદી પણ ફાટી ગઈ, અને વેદી પરથી રાખ ઢળી પડી, તે ચિહ્ન અનુસાર જે દેવના માણસે યહોવાના વચન દ્વારા આપ્યું હતું. 1 રાજાઓ 13:4, 5.

ચિહ્ન તરત જ પૂર્ણ થયું, અને યરોબઆમનો હાથ પક્ષાઘાતગ્રસ્ત થઈ ગયો.

અને રાજાએ ઉત્તર આપી ઈશ્વરના મનુષ્યને કહ્યું, હવે તું તારાં દેવ યહોવાના મુખની વિનંતી કર અને મારા માટે પ્રાર્થના કર, જેથી મારો હાથ ફરી મને પહેલાની જેમ થઈ જાય. ત્યારે ઈશ્વરના મનુષ્યે યહોવાની વિનંતી કરી; અને રાજાનો હાથ ફરી તેને પહેલાની જેમ થઈ ગયો. અને રાજાએ ઈશ્વરના મનુષ્યને કહ્યું, મારા ઘર સુધી મારી સાથે આવ, અને તું પોતાને તાજગી આપ; અને હું તને ઇનામ આપું. પરંતુ ઈશ્વરના મનુષ્યે રાજાને કહ્યું, જો તું મને તારાં ઘરના અડધા ભાગ જેટલું પણ આપે, તો પણ હું તારી સાથે અંદર નહિ આવું; અને હું આ સ્થાને રોટલી નહિ ખાઉં, કે પાણી નહિ પીઉં; કારણ કે યહોવાના વચન દ્વારા મને આ આજ્ઞા આપવામાં આવી હતી કે, રોટલી ન ખાવું, પાણી ન પીવું, અને જે માર્ગે તું આવ્યો તે જ માર્ગે પાછો ન ફરવું. તેથી તે બીજા માર્ગે ગયો, અને જે માર્ગે તે બેથેલ આવ્યો હતો તે માર્ગે પાછો ફર્યો નહિ. 1 રાજાઓ 13:6-10.

ઈસુ હંમેશા કોઈ વસ્તુના અંતને તેની શરૂઆત દ્વારા દૃષ્ટાંતરૂપે દર્શાવે છે, અને પ્રાચીન શાબ્દિક ઇઝરાયલનાં ઉત્તર અને દક્ષિણ રાજ્યોની શરૂઆત તે ઇતિહાસમાં અંત પામે છે જ્યાં બે લાકડીઓ એક લાકડીમાં જોડાય છે, જે આધ્યાત્મિક આધુનિક ઇઝરાયલની પ્રજાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

જે ઇતિહાસમાં બે લાકડીઓ જોડાઈ હતી, તેમાં અંતકાળમાં 1798માં પરીક્ષણની ત્રિ-ચરણિય પ્રક્રિયા આરંભાઈ હતી. બંને લાકડીઓ (રાજ્યો) મધ્યચરણના પોકારમાં પવિત્ર આત્માના ઉડેલા પહેલાં એકત્ર

કરવામાં આવી રહી હતી. 1844ની વસંતમાં થયેલી પ્રથમ નિરાશામાં, પ્રોટેસ્ટન્ટોએ આ પરીક્ષણ પ્રક્રિયામાં નિષ્ફળતા પામી અને કેથોલિક ધર્મની પુત્રીઓ બની ગઈ; આ રીતે તેઓએ ઉપાસનાની એક બનાવટી પ્રણાલીની સ્થાપનાનું પુનરાવર્તન કર્યું, જેમનું પ્રતિકરૂપ યરોબઆમે દર્શાવ્યું હતું.

પ્રોટેસ્ટન્ટ સુધારણા એ એક એવું કાર્ય હતું, જે દેવએ જંગલમાં રહેલી મંડળીને રોમન મંડળીની અંધશ્રદ્ધાઓ, પરંપરાઓ અને રીતિ-રિવાજોમાંથી બહાર લાવવા માટે પૂર્ણ કર્યું હતું. માર્ટિન લૂથરના સમયથી વધુ ને વધુ સત્યો પ્રકાશિત થતા ગયા, જેઓએ તૂરની વ્યભિચારિણીને ખ્રિસ્તી ધર્મના ખોટા સ્વીકારથી ઢંકાયેલ મૂર્તિપૂજક ઉપાસનાપદ્ધતિ સિવાય બીજું કંઈ નહીં હોવા તરીકે ઓળખાવી. પ્રભુનો હેતુ પોતાના બંધક બનાવાયેલા લોકોને અંધકારમાંથી બહાર લાવવાનો હતો, જેમ તેમણે તે સમયે કર્યું હતું જ્યારે તેમનાં લોકો મિસરમાં દાસ હતા. તેમણે તેમને મિસરની ગુલામીમાંથી છુટકારો આપી પોતાની વ્યવસ્થા આપવા માટે મુક્ત કર્યાં. 1798માં ખુલ્લું કરવામાં આવેલા જ્ઞાનના વધતા પ્રકાશને અનુસરવાનો પ્રોટેસ્ટન્ટોનો ઇનકાર, 1844માં ખ્રિસ્તની વ્યવસ્થા અને સાચા પવિત્રસ્થાનના કાર્યને ઓળખવામાં તેઓને અટકાવનાર બન્યો.

ન્યાયના સમયનો સંદેશ તેમણે નકારી કાઢ્યો તે તેમની રોમન ચર્ચની પુત્રીઓ બનવાનો પ્રતિનિધિત્વ કરતું હતું; અને ત્યારબાદ તેમણે આરાધનાની એક ખોટી વ્યવસ્થા ઊભી કરી, જેને શાસ્ત્રોમાં ખોટા પ્રબોધક તરીકે ઓળખવામાં આવે છે (ધર્મત્યાગી પ્રોટેસ્ટન્ટવાદ). વિશ્વાસ દ્વારા 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ પવિત્રસ્થાને પ્રવેશ કરનાર વિશ્વાસુ મિલેરાઇટ્સે ત્રીજા દૂતનો પ્રકાશ પ્રાપ્ત કર્યો અને એવી ખોટી આરાધનાવ્યવસ્થાને ઠપકો આપ્યો, જે પોતાને પ્રોટેસ્ટન્ટ કહેવાનો દાવો કરે છે, છતાં મૂર્તિપૂજના મુખ્ય પરંપરાને—અર્થાત્ સૂર્યની ઉપાસનાને—આશ્રિત રહે છે. યહૂદાહનો પ્રબોધક 22 ઓક્ટોબર, 1844ના રોજ આવેલા ત્રીજા દૂતના સંદેશને ઓળખી તેને રજૂ કરનાર મિલેરાઇટ એડવેન્ટિઝમનું પ્રતિકરૂપ હતો.

યરોબઆમે ભવિષ્યવક્તાને પોતાના ઘેર આવીને તાજગી મેળવો એવી વિનંતી કરી ત્યારે, ભવિષ્યવક્તાએ પ્રભુએ તેને આપેલી ચોક્કસ સૂચનાઓ વ્યક્ત કરી. એ જ આજ્ઞા મિલેરાઇટ એડવેન્ટિઝમને પણ આપવામાં આવી હતી. આજ્ઞા એ હતી કે તેઓ જે માર્ગે આવ્યા હતા તે માર્ગે પાછા ન ફરવું, અને મિલેરાઇટ એડવેન્ટિઝમ પ્રોટેસ્ટન્ટ પંથોમાંથી બહાર આવ્યું હતું. 1844ની વસંતઋતુમાં થયેલી પ્રથમ નિરાશા સમયે તેઓ પ્રોટેસ્ટન્ટોથી અલગ પાડવામાં આવ્યા હતા, અને ચિરમિયા એ જ એવી સૂચનાઓનું ઉદાહરણ આપે છે, જેવી યહૂદી ભવિષ્યવક્તાને આપવામાં આવી હતી.

તારા વચનો મળ્યા, અને મેં તેમને ભક્ષણ કર્યા; અને તારું વચન મારા હૃદયનો આનંદ અને હર્ષ બન્યું; કારણ કે, હે સૈન્યોના યહોવા દેવ, હું તારા નામથી ઓળખાયો છું. હું ઉપહાસ કરનારાઓની સભામાં બેઠો નહોતો, ન આનંદિત થયો; તારા હાથને કારણે હું એકલો બેઠો હતો; કારણ કે તું મને ક્રોધથી ભર્યો હતો. મારું દુઃખ શા માટે સતત રહે છે, અને મારો ઘા શા માટે અસાધ્ય છે, જે સાજો થવાનો ઇનકાર કરે છે? શું તું મારા માટે સર્વથા કપટી જેવો, અને નિષ્ફળ નીવડતા જળ જેવો થશ? તેથી યહોવા આમ કહે છે, જો તું ફરી વળે, તો હું તને ફરી પાછો લાવીશ, અને તું મારી સમક્ષ ઊભો રહેશે; અને જો તું તુચ્છમાંથી મૂલ્યવાનને અલગ પાડે, તો તું મારા મોઢા સમાન થશે; તેઓ તારી પાસે ફરી આવે; પરંતુ તું તેમની પાસે ફરી ન જજે. અને હું તને આ પ્રજાના માટે કાંસ્યની ગઢબંધીવાળી ભીંત બનાવીશ; અને તેઓ તારી સામે લડશે, પરંતુ તેઓ તારા પર પ્રબળ થશે નહીં; કારણ કે હું તારી સાથે છું, તને બચાવવા અને તને છોડાવવા, યહોવા કહે છે. અને હું તને દુષ્ટના હાથમાંથી છોડાવીશ, અને ભયંકરના હાથમાંથી તારો ઉદ્ધાર કરીશ. યર્મિયા 15:16-21.

બીજા આફતની સમયભવિષ્યવાણીની પરિપૂર્તિ સમયે, 11 ઓગસ્ટ, 1840ના દિવસે, પ્રકાશિતવાક્ય દસનો પરાક્રમી દૂત પોતાના હાથે ખુલ્લી નાની પુસ્તક લઈને ઉતર્યો, અને યોહાનને જઈને તે પુસ્તક લઈ ખાઈ જવા કહેવામાં આવ્યું. ચિરમિયા તેઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જેઓએ ઇતિહાસના તે તબક્કા આ નાની પુસ્તક ખાધી હતી, અને એ શબ્દો મધ જેટલા મીઠા હતા, કેમ કે તેઓ તેના “હૃદયના” “આનંદ અને

હર્ષ" હતા. પરંતુ દેવના "હાથ"ને કારણે, યિરમિયા "આક્રોશથી" "ભરી દેવાયો," તે "ઘાયલ" થયો અને "સતત પીડા"માં રહ્યો. દેવના "હાથ"ને કારણે યિરમિયાએ સૂચક ચુંકે દેવ યિરમિયા "માટે" "છળ કરનાર સમાન," અને "અવિશ્વસનીય જળપ્રવાહો" સમાન થયો હતો. પ્રભુએ 1843ના ચાર્ટના કેટલાક આંકડાઓની ભૂલ પર પોતાનો "હાથ" રાખ્યો હતો.

યિરમિયા મિલરાઇટ્સની પ્રથમ નિરાશાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જ્યારે હબ્સ્ક્રૂકનું દર્શન મોડું પડ્યું. યિરમિયાના દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામનારાઓને એવું લાગ્યું કે જે સંદેશ "વરસાદ" તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યો છે, તે નિષ્ફળ ગયો હતો. પરંતુ હબ્સ્ક્રૂકે કહ્યું હતું: "કારણ કે દર્શન નિર્ધારિત સમય માટે જ છે, પણ અંતે તે બોલશે અને ખોટું ઠરશે નહીં; જો તે મોડું પડે, તો તેની રાહ જો; કારણ કે તે નિશ્ચિતપણે આવશે, તે મોડું પડશે નહીં." યિરમિયાએ વિચાર્યું હતું કે ઈશ્વરે ખોટું કહ્યું, અને સંદેશ (વરસાદ) નિષ્ફળ ગયો હતો, પરંતુ તે માત્ર મોડો પડ્યો હતો.

પછી દેવે યિરમિયાને આ રીતે આજ્ઞા કરી: "જો તું પાછો ફરશે, તો હું તને ફરી લાવીશ, અને તું મારા સમક્ષ ઉભો રહેશે; અને જો તું નીચમાંથી મૂલ્યવાનને બહાર લાવશે, તો તું મારા મોં સમાન થશે: તેઓ તારી તરફ પાછા ફરશે; પરંતુ તું તેમની તરફ પાછો ન ફરતો." નિરાશા પછી, યિરમિયા દેવના તે લોકોને પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો જેઓએ પ્રભુની સેવામાં પાછા ફરવું જોઈએ અને જ્યારે એવું દેખાયું કે સંદેશ નિષ્ફળ ગયો છે ત્યારે ઉપજેલા નિરોત્સાહને ઝાડી નાખવો જોઈએ. જો યિરમિયા નિર્ધારિત શરતો પૂર્ણ કરશે, તો દેવ તેને પોતાના પ્રવક્તા તરીકે સ્વીકારશે.

અમારા આ સમયના અભ્યાસ માટે તેથી પણ વધુ મહત્વની વાત એ છે કે ઈશ્વરે યર્મિયા ને તે "ઠઠાખોરોની સભા" વિષે શું જણાવ્યું, જે તેના નિરાશા પર "આનંદ માનતી" હતી. તેણે યર્મિયા ને જણાવ્યું કે તે ઠઠાખોરો યર્મિયા પાસે પાછા ફરી શકે, પરંતુ યર્મિયા ક્યારેય તેમની પાસે પાછો ફરવાનો નહોતો. યર્મિયા તેઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો જેમણે તે પ્રોટેસ્ટન્ટોનો વિરોધ કર્યો હતો, જેઓ હમણાં જ કેથોલિક ધર્મની ગોદમાં પાછા ફરવાનું પસંદ કરીને બાબેલની પુત્રીઓ, બબેલ અને અષ્ટારોથના ખોટા ભવિષ્યવક્તાઓ બન્યા હતા. યર્મિયા યહૂદાના તે ભવિષ્યવક્તાનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો જેણે ભવિષ્યવાણીની રેખાના એ જ બિંદુએ ઉત્તર રાજ્યની શરૂઆતમાં યરોબઆમની ખોટી ઉપાસના-પ્રણાલીને ઠપકો આપ્યો હતો; આ રીતે ઉત્તર રાજ્યના ઇતિહાસના અંતે કેથોલિક ધર્મની પ્રતિમા સમાન એવી ખોટી ઉપાસના-પ્રણાલીની શરૂઆતનો પ્રતિરૂપ દર્શાવ્યો હતો. જ્યારે યરોબઆમે ગઠબંધન રચવાનું પ્રસ્તાવ આપ્યું ત્યારે ભવિષ્યવક્તાએ તેને કહ્યું હતું કે તે ન તો ખાય, ન પીવે, અને ન જ તે જે માર્ગે આવ્યો હતો તે જ માર્ગે પાછો ફરે.

અને રાજાએ દેવના માનસને કહ્યું, મારી સાથે ઘરે ચાલ અને તાજગી પામ, અને હું તને ઇનામ આપીશ. અને દેવના માનસે રાજાને કહ્યું, જો તું મને તારું અડધું ઘર પણ આપે, તો પણ હું તારી સાથે અંદર નહીં આવું; અને આ સ્થાને હું રોટલી નહીં ખાઉં કે પાણી નહીં પીઉં: કારણ કે પ્રભુના વચન દ્વારા મને આ રીતે આજ્ઞા કરવામાં આવી હતી કે, રોટલી ન ખા, પાણી ન પી, અને જે માર્ગે તું આવ્યો હતો તે જ માર્ગે પાછો ન ફર. 1 રાજાઓ 13:7-9.

યહૂદિયાના પ્રભુવક્તાનો પ્રગટાવ એ એલિયાહની વાર્તામાં બબેલ અને અશ તારોતના ખોટા પ્રભુવક્તાઓના કાર્ય સાથે સુસંગત છે. નિશ્ચિતપણે, મિલરાઇટોનો ઇતિહાસ પણ એલિયાહનો ઇતિહાસ છે, કારણ કે મિલર એલિયાહ હતો. એલિયાહની વાર્તામાં, બબેલ અને અશ તારોતના પ્રભુવક્તાઓએ છેતરપિંડીનું નૃત્ય કર્યું હતું, જે ત્યારે મૂર્ખાઈ તરીકે પ્રગટ થયું જ્યારે ઈશ્વર તરફથી અગ્નિ ઊતરી આવી અને એલિયાહની ભેટને ભસ્મ કરી નાખી; આ રીતે તે મિલરાઇટ ઇતિહાસના મધ્યરાત્રિના પોકારમાં પવિત્ર આત્માના ઉડેલાણનું પ્રતિરૂપ બન્યું. તે ઇતિહાસનો સામનો બીજા એલિયાહના સામનાને પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો, જે હેરોદિયાસની પુત્રી (સલોમે) દ્વારા કરાયેલા છેતરપિંડીના નૃત્ય દરમિયાન યોહાન બાપ્તિસ્મા

દેનાર હતો. હેરોદિયાસનું પ્રતિરૂપ યેઝેબેલ દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યું હતું, અને યેઝેબેલ કેથોલિક ચર્ચનું પ્રતીક છે.

1844માં, પ્રોટેસ્ટન્ટ ચર્ચ હેરોદિયાસ (ઈઝેબેલ)ની પુત્રી સહવૃદ્ધ બની ગઈ. છેતરપિંડીના નૃત્યમાં હેરોદે પોતાના રાજ્યનો અડધો ભાગ આપવાનો વચન આપ્યું હતું, અને તેણે એવું પોતાના જન્મદિવસે કર્યું; આથી તે અંતિમ દિવસોનું પ્રતીક ઠરે છે, જ્યારે દસ રાજાઓ, જેઓનો પ્રતિક આહાબ (ઉત્તરના દસ રાજ્યોનો રાજા) દ્વારા કરવામાં આવ્યો છે, પોતાનું રાજ્ય પાપત્વને (ઈઝેબેલને) આપવાની સંમતિ આપે છે. "તમારા રાજ્યનો અડધો ભાગ" આપવો એ એક મહાસંઘર્ષનું પ્રતીક છે, અને યહૂદિયાના પ્રબોધકે યરોબઆમને સ્પષ્ટપણે જણાવી રહ્યો હતો કે તે કદી પણ આ ધર્મત્યાગી રાજા સાથે સંધિ કરશે નહીં કે તેની ઉપાસનાની બનાવટી પ્રણાલીને સમર્થન આપશે નહીં.

યહોવાએ યિરમિયાને પણ એ જ કહ્યું, જ્યારે તેણે કહ્યું કે "ઉપહાસ કરનારાઓની સભા" (ધર્મત્યાગી પ્રોટેસ્ટન્ટવાદ) યિરમિયા પાસે પાછી આવી શકે, પરંતુ યિરમિયાએ કદી તેમની પાસે પાછું ફરવું નહીં, કે જે માર્ગે તે આવ્યો હતો તે જ માર્ગે પાછું ફરવું નહીં. પરંતુ યહૂદિયાનો તે પ્રભુવક્તા એ જ કામ કરી બેઠો, કારણ કે યહૂદિયા પરત ફરતાં પહેલાં—તેને સોંપવામાં આવેલ કાર્ય પૂર્ણ કરતાં પહેલાં—તે એક ખોટા અને જૂઠા પ્રભુવક્તા દ્વારા ભ્રમિત થયો હતો.

હવે બેથેલમાં એક વૃદ્ધ પ્રભુવક્તા રહેતો હતો; અને તેના પુત્રોએ આવીને તે દિવસે બેથેલમાં ઈશ્વરના માણસે જે સર્વ કાર્યો કર્યા હતા તે બધું તેને કહી સંભળાવ્યું: અને તેણે રાજાને જે વચનો કહ્યાં હતાં, તે પણ તેઓએ પોતાના પિતાને જણાવી દીધાં. અને તેમના પિતાએ તેમને પૂછ્યું, તે કયા માર્ગે ગયો? કારણ કે યહૂદાથી આવેલો ઈશ્વરના માણસ કયા માર્ગે ગયો હતો તે તેના પુત્રોએ જોયું હતું, અને તેણે પોતાના પુત્રોને કહ્યું, મારા માટે ગધેડાને જિન કસો. તેથી તેઓએ તેના માટે ગધેડાને જિન કસી: અને તે તેના ઉપર સવાર થયો, અને ઈશ્વરના માણસના પાછળ ગયો, અને તેને એક ઓકના વૃક્ષ નીચે બેઠેલો મળ્યો: અને તેણે તેને કહ્યું, શું તું એ જ ઈશ્વરના માણસ છે, જે યહૂદાથી આવ્યો હતો? અને તેણે કહ્યું, હા, હું જ છું. ત્યારે તેણે તેને કહ્યું, મારા ઘેર મારી સાથે આવ, અને રોટલો ખા. અને તેણે કહ્યું, હું તારી સાથે પાછો ફરી શકતો નથી, અને તારા સાથે અંદર જઈ શકતો નથી: અને હું આ સ્થળે તારી સાથે રોટલો ખાઈશ નહિ, કે પાણી પીશ નહિ: કારણ કે યહોવાના વચન દ્વારા મને એવું કહેવામાં આવ્યું હતું, તું ત્યાં રોટલો ખાશ નહિ, પાણી પીશ નહિ, અને જે માર્ગે આવ્યો છે તે જ માર્ગે પાછો ફરશ નહિ. તેણે તેને કહ્યું, જેમ તું પ્રભુવક્તા છે તેમ હું પણ પ્રભુવક્તા છું; અને એક દૂતે યહોવાના વચનથી મને કહીને કહ્યું, તેને તારા ઘેર પાછો લઈ આવ, જેથી તે રોટલો ખાય અને પાણી પીવે. પરંતુ તેણે તેને ખોટું કહ્યું. તેથી તે તેની સાથે પાછો ગયો, અને તેના ઘેર રોટલો ખાધો, અને પાણી પીધું, અને એવું બન્યું કે, જ્યારે તેઓ મેજ પર બેઠા હતા, ત્યારે યહોવાનું વચન તે પ્રભુવક્તા પર આવ્યું જેણે તેને પાછો લાવ્યો હતો: અને તેણે યહૂદાથી આવેલ ઈશ્વરના માણસને પોકારીને કહ્યું, યહોવા આમ કહે છે, કારણ કે તું યહોવાના મુખની આજ્ઞાનો અનાદર કર્યો છે, અને યહોવા તારા ઈશ્વરે તને જે આજ્ઞા આપી હતી તેનું પાલન કર્યું નથી, પરંતુ પાછો ફરી આવ્યો છે, અને તે સ્થળે રોટલો ખાધો છે અને પાણી પીધું છે, જેના વિષે યહોવાએ તને કહ્યું હતું, રોટલો ખાશ નહિ, અને પાણી પીશ નહિ; તેથી તારો મૃતદેહ તારા પિતૃઓની કબરમાં પહોંચશે નહિ.

અને એવું બન્યું કે જ્યારે તેણે રોટલો ખાધો અને પીધું, ત્યારે તેણે તેના માટે ગધેડો કાઢ્યો, અર્થાત્ જે પ્રભુવક્તાને તે પાછો લાવ્યો હતો તેના માટે. અને જ્યારે તે ગયો, ત્યારે માર્ગમાં એક સિંહ તેને મળ્યો અને તેને મારી નાખ્યો; અને તેનો મૃતદેહ માર્ગમાં પડેલો હતો, અને ગધેડો તેની બાજુમાં ઊભો રહ્યો, અને સિંહ પણ મૃતદેહની બાજુમાં ઊભો રહ્યો. અને જુઓ, કેટલાક લોકો ત્યાંથી પસાર થયા, અને તેમણે મૃતદેહ માર્ગમાં પડેલો અને સિંહને મૃતદેહની બાજુમાં ઊભેલો જોયો; અને તેઓ આવ્યા અને જે શહેરમાં વૃદ્ધ પ્રભુવક્તા રહેતો હતો ત્યાં આ સમાચાર કહ્યા. ત્યારે જે પ્રભુવક્તાએ તેને માર્ગમાંથી પાછો લાવ્યો હતો તેણે આ સાંભળતાં કહ્યું, "આ તો દેવનો માણસ છે, જેણે યહોવાના વચનનો અવમાન કર્યો

હતો; તેથી યહોવાએ તેને સિંહના હાથમાં સોંપી દીધો છે, જેણે યહોવાએ તેને જે વચન કહ્યું હતું તે મુજબ તેને ફાડી નાખ્યો અને મારી નાખ્યો છે.” અને તેણે પોતાના પુત્રને કહીને કહ્યું, “મારા માટે ગધેડો કાઢો.” અને તેઓએ તેના માટે ગધેડો કાઢ્યો. અને તે ગયો અને તેનું મૃતદેહ માર્ગમાં પડેલું મળ્યું, અને ગધેડો અને સિંહ મૃતદેહની બાજુમાં ઊભા હતા; સિંહે મૃતદેહ ખાધો નહોતો, ન ગધેડાને ફાડ્યો હતો. અને પ્રભુ ભુવક્ત આ દેવના માણસનો મૃતદેહ ઉઠાવ્યો, તેને ગધેડા પર મૂક્યો અને પાછો લાવ્યો; અને તે વૃદ્ધ પ્રભુ ભુવક્ત શહેરમાં તેને માટે વિલાપ કરવા અને તેને દફનાવવા આવ્યો. અને તેણે તેનું મૃતદેહ પોતાની જ કબરમાં મૂક્યું; અને તેઓ તેના ઉપર વિલાપ કરતાં કહેતા હતા, “હાય, મારા ભાઈ!” અને એવું બન્યું કે જ્યારે તેણે તેને દફનાવ્યો, ત્યાર પછી તેણે પોતાના પુત્રને કહીને કહ્યું, “જ્યારે હું મરી જાઉં, ત્યારે મને એ કબરમાં દફનાવજો wherein દેવનો માણસ દફનાયો છે; મારા હાડકાં તેના હાડકાંની બાજુમાં મૂકજો; કારણ કે તેણે યહોવાના વચનથી બેથેલની વેદી વિરુદ્ધ અને સમારિયાના શહેરોમાં આવેલા સર્વ ઊંચા અને થાનોના ઘરો વિરુદ્ધ જે ઘોષણા કરીને પોકારી હતી, તે નિશ્ચયે પૂર્ણ થશે.” 1 રાજાઓ 13:11-32.

અમે આ અભ્યાસને આગામી લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

“જ્યારે ઈશ્વરની શક્તિ શું સત્ય છે તે અંગે સાક્ષી આપે છે, ત્યારે તે સત્ય સદાકાળ માટે સત્ય તરીકે અડગ રહેવાનું છે. ઈશ્વરે આપેલા પ્રકાશના વિરોધમાં પછીથી ઊભી થતી કલ્પનાઓને સ્થાન આપવાનું નથી. મનુષ્યો શાસ્ત્રના એવા અર્થઘટનો લઈને ઊભા થશે, જે તેમને સત્ય જણાશે, પરંતુ જે સત્ય નથી. આ સમય માટેનું સત્ય ઈશ્વરે અમારા વિશ્વાસના પાયા તરીકે અમને આપ્યું છે. શું સત્ય છે તે તેમણે પોતે અમને શીખવ્યું છે. કોઈ એક ઊભો થશે, અને પછી બીજો પણ, નવા પ્રકાશ સાથે, જે તે પ્રકાશનો વિરોધ કરશે, જેને ઈશ્વરે પોતાના પવિત્ર આત્માની પ્રત્યક્ષ પ્રતીતિ હેઠળ આપ્યો છે. હજુ થોડા એવા જીવિત છે જેઓ આ સત્યની સ્થાપનામાં પ્રાપ્ત થયેલા અનુભવમાંથી પસાર થયા હતા. પ્રેરિત યોહાન જેમ પોતાના જીવનના અંત સુધી કરતો રહ્યો તેમ, ઈશ્વરે કૃપાપૂર્વક તેમનું જીવન બચાવ્યું છે કે તેઓ પોતાના જીવનના અંત સુધી તે અનુભવને ફરી ફરી કહી શકે, જેમાંથી તેઓ પસાર થયા હતા. અને મૃત્યુમાં પડી ગયેલા ધ્વજવાહકો પોતાના લેખનોના પુનર્મુદ્રણ દ્વારા બોલવાના છે. મને સૂચના આપવામાં આવી છે કે આ રીતે તેમની વાણીઓ સંભળાવાની છે. આ સમય માટેનું સત્ય શું છે તે અંગે તેઓ પોતાની સાક્ષી આપવાના છે.

“જે લોકો એવો સંદેશ લઈને આવે છે કે જે આપણા વિશ્વાસના વિશેષ મુદ્દાઓને વિરુદ્ધ છે, તેમની વાતો આપણે સ્વીકારવી નથી. તેઓ પવિત્રશાસ્ત્રનાં અનેક અવતરણો એકત્ર કરે છે અને પોતાની પ્રતિપાદિત સિદ્ધાંતોની આસપાસ પુરાવા તરીકે તેમનો ઢગલો કરે છે. છેલ્લા પચાસ વર્ષ દરમિયાન આવું વારંવાર કરવામાં આવ્યું છે. અને ભલે પવિત્રશાસ્ત્રો દેવનું વચન છે અને તેમનો માન રાખવો જોઈએ, તેમ છતાં તેમનો એવો પ્રયોગ, કે જે પાયામાંથી એક સ્તંભને હલાવી નાખે છે—જે પાયાને દેવે આ પચાસ વર્ષથી અડગ રાખ્યો છે—મહાન ભૂલ છે. જે એવો પ્રયોગ કરે છે તે પવિત્ર આત્માના તે અદ્ભુત પ્રદર્શનને જાણતો નથી, જેણે દેવના લોકો સુધી આવેલા ભૂતકાળના સંદેશાઓને શક્તિ અને પ્રભાવ આપ્યો હતો.”

“એલ્ડર ડના પુરાવા વિશ્વસનીય નથી. જો તેમને સ્વીકારવામાં આવે, તો તેઓ એ સત્યમાં દેવના લોકોનો વિશ્વાસ નષ્ટ કરી નાખશે, જેણે આપણને જે છીએ તે બનાવ્યાં છે.

“આ વિષય અંગે આપણે દૃઢ નિશ્ચયવાળા હોવા જોઈએ; કેમ કે જે મુદ્દાઓ તે શાસ્ત્ર દ્વારા સાબિત કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે, તે યોગ્ય નથી. તેઓ એ સાબિત કરતાં નથી કે દેવના લોકોનો ભૂતકાળનો અનુભવ ભ્રાંતિ હતો. અમારે સત્ય હતું; અમને દેવના દૂતોએ માર્ગદર્શન આપ્યું હતું. પવિત્ર આત્માના માર્ગદર્શન હેઠળ જ પવિત્ર સ્થાનના પ્રશ્નની રજૂઆત આપવામાં આવી હતી. અમારી શ્રદ્ધાના તે લક્ષણો વિષે, જેમાં તેમણે કોઈ ભાગ ભજવ્યો ન હતો, તેના સંબંધમાં દરેક માટે મૌન રાખવું જ પ્રમાણભૂત છે. દેવ કદી પોતાને વિરુદ્ધ નથી જતાં. શાસ્ત્ર પ્રમાણોનો ગેરવાગ્ય ઉપયોગ થાય છે જો તેમને

બળજબરીથી તે બાબતની સાક્ષી આપવા મજબૂર કરવામાં આવે જે સત્ય નથી. એક અને પછી બીજો પણ ઊભો થશે, અને માન્ય મહાન પ્રકાશ લાવવાનો દાવો કરતાં પોતાની જાહેરાતો કરશે. પરંતુ અમે પ્રાચીન સીમાચિહ્નને પાસે અડગ રહીએ છીએ. [1 John 1:1-10 quoted.]”

“મને એવું કહેવા માટે સૂચના આપવામાં આવી છે કે આ શબ્દોનો આપણે આ સમય માટે યથોચિત રીતે ઉપયોગ કરી શકીએ, કારણ કે એવો સમય આવી ગયો છે જ્યારે પાપને તેના યોગ્ય નામથી બોલાવવું જ જોઈએ. આપણાં કાર્યમાં એવા માણસો દ્વારા અવરોધ ઊભો થાય છે, જેઓ પરિવર્તિત નથી અને પોતાનો જ મહિમા શોધે છે. તેઓ ઈચ્છે છે કે તેમને નવી સિદ્ધાંતોના મૂળ પ્રસ્તાવક તરીકે માનવામાં આવે; અને તેઓ આ સિદ્ધાંતોને સત્ય હોવાનો દાવો કરતાં રજૂ કરે છે. પરંતુ જો આ સિદ્ધાંતો સ્વીકારવામાં આવશે, તો તે સત્યના ઇનકાર સુધી લઈ જશે—તે સત્યના, જે ગયા પચાસ વર્ષથી દેવ પોતાના પ્રજાજનોને આપી રહ્યો છે અને જેને તેણે પવિત્ર આત્માના પ્રત્યક્ષ પ્રદર્શન દ્વારા પ્રમાણિત કર્યું છે.” Selected Messages, book 1, 161.